

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 lipca 2007 r. —
CB przeciwko Komisji**

(Sprawa T-266/03) ⁽¹⁾

**(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki —
Karty bankowe — Decyzja nakazująca kontrolę —
Artykuł 14 ust. 3 rozporządzenia nr 17 — Uzasadnienie —
Proporcjonalność)**

(2007/C 199/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Groupement des cartes bancaires (CB) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Georges i J. Ruiz Calzado)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo T. Christoforou i O. Beynet, następnie T. Christoforou i F. Arbault, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2003) 1524/9 z dnia 7 maja 2003 r. w sprawie COMP/D1/38.606 nakazującej Groupement des cartes bancaires i jego oddziałom podporządkowanie się kontroli na podstawie art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 17 z dnia 6 lutego 1962 r., pierwszego rozporządzenia wprowadzającego w życie art. [81] i [82] traktatu (Dz.U. 1962, 13, str. 204) w zmienionym brzmieniu, a po drugie, wniosek o wycofanie z akt sprawy wszystkich dokumentów i innych pism przedstawionych Komisji w trakcie kontroli oraz zwrócenie ich skarżącej.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 18.10.2003.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 lipca 2007 r. —
Al-Aqsa przeciwko Radzie**

(Sprawa T-327/03) ⁽¹⁾

**(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki
restrykcyjne skierowane przeciwko niektórym osobom
i podmiotom mające na celu zwalczanie terroryzmu — Zamro-
żenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności —
Uzasadnienie)**

(2007/C 199/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stichting Al-Aqsa (Heerlen, Niderlandy) (przedstawiciele: V. Koppe i L. Janssen, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i S. Marquardt, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Rady 2003/480/WE z dnia 27 czerwca 2003 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom, mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającej decyzję 2002/974/WE (Dz.U. L 160, str. 81) oraz decyzji Rady 2003/646/WE z dnia 12 września 2003 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 i uchylającej decyzję 2003/480 (Dz.U. L 229, str. 22)

Sentencja wyroku

- 1) Decyzja Rady 2006/379/WE z dnia 29 maja 2006 wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom, mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylająca decyzję 2005/930/WE jest nieważna w części dotyczącej Stichting Al-Aqsa.
- 2) Postępowanie w sprawie żądania zmierzającego do stwierdzenia nieważności, na podstawie art. 241 WE, rozporządzenia (WE) nr 2580/2001, zostaje umorzone.
- 3) Rada poniesie swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Stichting Al-Aqsa.
- 4) Królestwo Niderlandów poniesie swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 289 z 29.11.2003.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 lipca 2007 r. —
Schneider Electric przeciwko Komisji**

(Sprawa T-351/03) ⁽¹⁾

**(Pozazumowna odpowiedzialność Wspólnoty — Szkada ponie-
siona przez przedsiębiorstwo z powodu wystarczająco istotnego
naruszenia prawa wspólnotowego popełnionego w postępo-
waniu w sprawie kontroli zgodności koncentracji ze wspólnym
rynkiem)**

(2007/C 199/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Schneider Electric SA (Rueil-Malmaison, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Winckler i M. Pittie)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo P. Oliver, É Gippini Fournier i C. Ingen-Housz, następnie P. Oliver, O. Beynet i R. Lyal, wreszcie P. Oliver, R. Lyal i F. Arbault, działający w charakterze pełnomocników)

Interwenient popierający żądania strony skarżącej: Republika Francuska (przedstawiciel: G. de Bergues, działający w charakterze pełnomocnika)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: W.-D. Plessing i M. Lumma, działający w charakterze pełnomocników)

Przedmiot sprawy

Skarga o naprawienie szkody, jaką miała ponieść skarżąca z powodu naruszeń prawa w postępowaniu w sprawie kontroli zgodności koncentracji między Schneider Electric SA i Legrand SA ze wspólnym rynkiem.

Sentencja wyroku

- 1) Wspólnota Europejska jest zobowiązana, po pierwsze, do zwrotu kosztów poniesionych przez Schneider Electric SA w związku ze wznowieniem postępowania w sprawie kontroli zgodności koncentracji ze wspólnym rynkiem, które miało miejsce po ogłoszeniu wyroków Sądu z dnia 22 października 2002 r. w sprawach T-310/01 i T-77/02 Schneider Electric przeciwko Komisji, a po drugie, do naprawienia w dwóch trzecich szkody poniesionej przez Schneider Electric z powodu obniżki ceny zbycia Legrand SA, jaką spółka Schneider Electric musiała przyznać nabywcy w zamian za odroczenie do dnia 10 grudnia 2002 r. ostatecznego terminu przeprowadzenia sprzedaży Legrand.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) W terminie trzech miesięcy licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku strony poinformują Sąd o wysokości pierwszej szkody, którą wspólnie ustalą w zgodzie z zasadami wskazanymi w pkt 320 niniejszego wyroku.
- 4) W braku porozumienia strony przedstawią Sądowi, w tym samym terminie, proponowane przez nie kwoty.
- 5) Kwota związana z drugą szkodą poniesioną przez Schneider Electric, przedstawioną w pkt 1 powyżej, zostanie ustalona przez biegłego.
- 6) Schneider Electric i Komisja zostają wezwane do zajęcia stanowiska w przedmiocie wyboru biegłego lub zaproponowania Sądowi listy biegłych, z której Sąd może wyznaczyć biegłego.
- 7) W celu wydania opinii biegłego, sekretariat Sądu przekaże mu uwierzytelniony odpis załączników 8 i 29 do skargi.
- 8) Biegły zostanie wezwany do przedstawienia sprawozdania w terminie, który zostanie mu wyznaczony.
- 9) Sprawozdanie zostanie doręczone stronom za pośrednictwem sekretariatu Sądu.
- 10) Kwota odszkodowania zostanie poddana ponownej ocenie i zwiększona o odsetki za zwłokę na podstawie kryteriów przedstawionych w pkt 345 i 346 niniejszego wyroku.

11) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 7 z 10.1.2004.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 lipca 2007 r. — Mühlens przeciwko OHIM — Cara (TOSKA LEATHER)

(Sprawa T-28/04) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego TOSKA LEATHER — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy TOSCA — Względne podstawy odmowy rejestracji — Znak towarowy powszechnie znany w rozumieniu art. 6 bis konwencji paryskiej — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2007/C 199/56)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Mühlens GmbH & Co. KG (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Schulte-Beckhausen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo M. Capostagno, a następnie O. Montalto, pełnomocnicy)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM był również, interwenient przed Sądem: Mirco Cara (Vigevano, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cimolino)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 listopada 2003 r. (sprawa R 10/2003-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Mühlens GmbH & Co. KG a Mirco Cara.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mühlens GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.4.2004.